

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 85.304 van 14 februari 2000

A. 86.250/VI-15.203

In zake: **SACRE** Jean-Pierre,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen:

de intercommunale vereniging
"Bureau économique de la Province
de Namur",

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Paul HEGER en
Mr. Denis HEGER, advocaten,
rue du Séminaire 1
5000 Namen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIe KAMER VAN DE
RAAD VAN STATE, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien het op maandag 23 augustus 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Jean-Pierre SACRE de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van "de beslissing d.d. 22 juni 1999 van het directiecomité van de verwerende partij (de intercommunale vereniging "Bureau Economique de la Province de Namur") om verzoeker bij wijze van ordemaatregel voorlopig te schorsen tot de strafrechter uitspraak heeft gedaan over de beslissing die moet worden genomen naar aanleiding van de klacht die op 23 maart 1999 tegen mevrouw RUSSO is ingediend";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gelet op arrest nr. 83.440 van 10 november 1999, waarbij besloten is om de zaak verder te behandelen volgens de gewone procedures inzake schorsing en nietigverklaring;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 februari 2000 om 10 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. HEGER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing zijn samengevat in het voornoemde arrest nr. 83.440;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker het derde middel van zijn verzoekschrift ontleent aan "schending van de rechtsregels en -beginselen, inzonderheid van het beginsel van behoorlijk bestuur, aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan gebrek aan motivering en aan machtsoverschrijding"; dat hij opmerkt dat de overheid sinds november 1988 op de hoogte was van de feiten die hem ten laste worden gelegd, dat hij tussen december 1998 en eind juni 1999 zijn ambt is blijven uitoefenen, terwijl geen enkele maatregel was genomen om hem uit de dienst te verwijderen; dat hij benadrukt "dat een overheid niet in ernst kan beweren dat ze 7 maanden na kennis te hebben genomen van feiten die het personeelslid ten laste worden gelegd, heeft ontdekt dat zijn aanwezigheid in de dienst onverenigbaar is met het belang van die dienst";

Overwegende dat de verwerende partij tegen dat middel het volgende inbrengt :

" 1. In de eerste plaats dient te worden opgemerkt dat de beslissing tot preventieve schorsing alleen is genomen omdat een klacht is ingediend bij de

strafrechter en de tuchtvervolging daardoor is geschorst.

De termijn tussen de kennisneming van de klacht en de beslissing tot schorsing ligt tussen 23-03-1999 en 23-06-1999. Hij bedraagt dus drie maanden.

Tijdens die periode:

- heeft het "Bureau économique" zijn beslissing van 27-04-1999 genomen,
- heeft de directeur op 19-05-1999 een verslag opgemaakt en overhandigd,
- is het kort geding voor de voorzitter van de arbeidsrechtbank van Namen beëindigd,
- heeft het Comité de heer SACRE en diens raadsman langdurig gehoord en heeft het beraadslaagd.

2. Als geen klacht was ingediend en de uitspraak bijgevolg niet was uitgesteld, had het probleem van de preventieve schorsing tijdens het vooronderzoek zich niet voorgedaan.

3. De preventieve schorsing heeft geen terugwerkende kracht, aangezien ze verantwoordelijk is voor de onderbreking van de tuchtprocedure.

4. Bovendien moet erop worden gewezen dat de wettigheid van de tuchtprocedure niet wordt aangevochten met het beroep tot schorsing.";

Overwegende dat de voorlopige schorsing van een personeelslid, die bedoeld is om te gelden totdat een tuchtstraf kan worden uitgesproken, niet mag worden verward met de tuchtstraf zelf; dat ze geen noodzakelijke stap in de tuchtprocedure is; dat die maatregel alleen mag worden genomen in het belang van de dienst; dat die maatregel bijgevolg moet worden genomen zodra blijkt dat het in dienst houden van het personeelslid het belang van de dienst ernstig kan schaden; dat het abnormaal lang uitblijven van die beslissing voldoende is om te doen vermoeden dat ze niet opportuun is;

Overwegende dat de verwerende partij in casu sinds november 1998 op de hoogte was van de beschuldigingen die aanleiding hebben gegeven tot het instellen van

een tuchtvervolging; dat ze vanaf 4 maart 1999 geoordeeld heeft over voldoende informatie te beschikken om een tuchtprocedure tegen verzoeker in te stellen; dat vanaf dat ogenblik de vraag is gerezen of het raadzaam was verzoeker preventief te schorsen; dat die maatregel eerst vanaf 27 april is overwogen en pas op 22 juni is genomen;

Overwegende dat de verwerende partij niet aangeeft waarom zo veel tijd is verstreken, maar uitlegt "dat de directieraad, die besloten had de uitspraak over de tuchtvervolging uit te stellen, ervoor moest zorgen dat de intercommunale goed kon functioneren en in het kader daarvan besloten heeft na te gaan of een ordemaatregel moest worden genomen en, voordat ze terzake een beslissing nam, een voorafgaand onderzoek in te stellen en een debat te organiseren om de rechten van verdediging in acht te nemen;

Overwegende dat de directieraad zich niet vanaf 27 april om de goede werking van de intercommunale moest bekommeren, maar zodra hij wist dat één van zijn personeelsleden iets ten laste werd gelegd;

Overwegende dat de verwerende partij niet aanvoert dat ze kort vóór 27 april een feitelijk gegeven heeft vernomen waardoor ze het vertrouwen dat ze verzoeker sedert ongeveer vijf maanden had geschonken, zou hebben verloren; dat het enige nieuwe gegeven waarop ze zich beroept, de beslissing is om de tuchtprocedure voorlopig voort te zetten als gevolg van het feit dat verzoeker bij de strafrechter een klacht tegen mevrouw RUSSO had ingediend; dat dit gegeven op zich niet van dien aard was dat het de vertrouwensrelatie die tussen de partijen was blijven bestaan, kon wijzigen; dat dit motief, dat wordt aangevoerd om de bestreden handeling te wettigen, bijgevolg niet wettelijk aanvaardbaar is en het middel ernstig moet worden geacht;

Overwegende dat verzoeker, omtrent het nadeel dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling dreigt te lijden, zich inzonderheid beroept op de "bijzonder pijnlijke en ondraaglijke morele situatie" waarin hij voor onbepaalde, maar waarschijnlijk vrij lange tijd wordt gebracht; dat hij wijst op het verlies van het vertrouwen dat hij in zakenkringen geniet, wat niet alleen een einde maakt aan het netwerk van relaties dat hij sinds 28 jaar heeft uitgebouwd, maar bovendien ook aan elke hoop om eventueel elders nog aan de slag te kunnen; dat hij zich voorts beroept op de "hachelijke financiële situatie" waardoor zijn gezin schade lijdt;

Overwegende dat het aangevoerde gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vaststaat;

Overwegende aldus dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing van 22 juni 1999, waarbij het directiecomité van het "Bureau économique de la Province de Namur" Jean-Pierre SACRE bij wijze van ordemaatregel voorlopig schorst totdat de strafrechter zich heeft uitgesproken over de beslissing die moet worden genomen naar aanleiding van de klacht die op 23 maart 1999 tegen mevrouw RUSSO is ingediend.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad
gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op veertien februari
tweeduizend door :

de HH. HANSE, staatsraad, wnd. voorzitter,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

P. HARMEL.

Ph. HANSE.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.